

T-134. 2022.03.20. Nábót szőlője

Kedves Szülők és Gyerekek!

Ez alkalommal egy tanulságos Ó-szövetségi történettel szeretnék foglalkozni.

Illés idejében volt király Izráelben Akháb. Ennek az Akhábnak volt egy gonosz bálványimádó felesége Jézabel. Akháb háza mellett volt egy szőlőskert, ez pedig a Nábóté volt. Ez a szőlő megtetszett a királynak és felajánlotta neki, hogy megveszi, vagy ad helyette egy jobb szőlőt máshol, mert veteményeskertet szeretett volna belőle magának. De Nábót nemet mondott rá, ugyanis ezt az Édesapjától örökölte, ezért nagyra becsülte. Isten is azt parancsolta izráel népének, hogy ne adják el a földet, ezért Nábót helyesen járt el, inkább Isten utasítását tartotta fontosnak a király ajánlatával szemben. Viszont a király erre nagyon megharagudott, megsértődött, bánatában lefeküdt az ágyába, arcát elfordította és nem evett kenyeret. Észrevette ezt Jézabel királyné és rákérdezett, hogy miért viselkedik így? Miután megtudta, megnyugtatta, hogy bízta csak rá a dolgot. Gonosz tervét ki is gondolta, Akháb nevében levelet írt a Nábót városának főembereihez, hogy vádolják meg és kövezzék halálra. Egyébként érdekes, hogy a Nábót neve azt jelenti, hogy elől álló, tehát valószínűleg ő is vezető ember lehetett. Így is történt, két hamis tanú azt hazudta, hogy Nábót szidta Istent és a királyt, ezért meg is kövezték, de még a fiait is, hogy ne maradjon örökös. Amikor ezt megtudta Jézabel továbbadta ezt a királynak, aki le is ment elfoglalni a birtokot. Eközben szólt az Úr Illésnek, hogy adja át az üzenetét a királynak, amiben az állt, hogy veszedelmet hoz az Úr az egész családjára. Erre Akháb megszagatta ruháját, zsákba öltöztött, böjtölt és nagy alázatosságban járt. Erre Isten üzent neki, hogy amiért megalázta magát nem hozza rá a veszedelmet az ő életében, hanem csak a fia életében.

Mit tanulhatunk mi ebből gyerekek?

Egyrészt ne kívánjuk meg a felebarátunk holmiját, ahogyan Akháb (játékát, ruháját, telefonját, házát, autóját stb.) semmit, ami másé. Nem azzal van a baj, ha megtetszik nektek valami, ami a testvéreteké, iskolatársatoké és szóltok szüleiteknek, hogy ti is szeretnétek olyat. Ha viszont elveszitek vagy fondorlatos módon elcsaljátok tőle, az már bűn. Viszont ne gondoljátok, hogy csak akkor lesztek boldogok, ha megkapjátok azt, amit szeretnétek. Egy darabig biztosan örültök, de aztán elveszti az újdonság varázsát és nem tesz titeket boldoggá. A legboldogabb ember az, aki megelégedett. Gondoljatok csak most azokra a gyerekekre, akik a háború elől menekülnek Ukrajnából. Sokan csak egy bőrönddel a legszükségesebb dolgokat tudták elhozni, egy csapásra földönfutóvá lettek. Úgy gondolom legtöbbötöknek minden szükséges dolga megvan, még talán több is. Végül is Akháb hiába szerezte meg a Nábót szőlőjét, nem sokáig örült neki, talán utána már nem is foglalkoztatta, mert mindig a gyilkosságra emlékeztette.

Másrészt azt is megtanulhatjuk, hogy a kívánságból, ami nem is tűnik olyan nagy bűnnek, mennyi további halmozódott fel. Jézabel hazugságra, hamis bírói ítéletre, gyilkosságra utasította a nép vezetőit, melyet a terület elrablása követett. Az ártatlannak tűnő kívánságból egész bűnláncolatok következnek. Gondoljatok csak arra, ha elvesztek valamit vagy olyat tesztek, amit nem szabad lett volna és kiderül, egyből letagadjátok. Egyik bűn után jön a másik.

Harmadszor az is tanulság, hogy becsüljétek meg mindent, amitek van, amit kaptatok (életetek, egészségetek, családotok, használati tárgyaitok) és vigyázzatok rá. Ahogyan Nábót

is ragaszkodott az atyáitól örökölt szőlőjéhez és gondosan művelte és gondozta azt.

Negyedik tanulság a duzzogással, sértődöttséggel kapcsolatos. Akháb, király létere úgy viselkedett, mint egy dacos, durcás kisgyerek. Ugye veletek is előfordult már hasonló eset? Nem kaptatok meg valamit, amit nagyon szeretettek volna, vagy nem sikerült valami, akár veszítettetek egy társasjátékban, vagy versenyen és ti is duzzogtatok, elvonultatok, sajnáltattatok magatokat? Úgy gondolom többé-kevésbé mindenkiben megvan erre a hajlam, ami már egészen kisgyermek korban elkezdődik. Ha valami nem sikerül akkor rögtön "hisztizni kell". Ezzel a magatartással azt akarjátok elérni, hogy a saját elgondolásotok, akaratotok teljesüljön. Ezt nevezhetjük más néven zsarolásnak is. Ne vegyétek rossz néven, ha szüleitek az ilyen esetekben nem adnak nektek igazat, esetleg megbüntetnek ezért a magatartásért, hiszen nem szeretnék, ha később felnőtt korotokra olyanok lennétek, mint Akháb király.

Most egyelőre ennyi fért bele az időbe, így a következő alkalommal folytatjuk.

Szeretettel:

Debrecen, 2022. március 20.-án, Falucskai Dani